

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 9C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715208511
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715208511.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobkyne E. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX, XXX XX H., občianky SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom AK Lučenec, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o zaplatenie 490,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 490,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z uvedenej sumy od 16. 05. 2014 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 386,66 Eur s DPH na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Andreja Cifru, advokáta AK Lučenec, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, do XX dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa svojim žalobným návrhom zo dňa 08. 12. 2015 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 490,- Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo žalovanej sumy od 16. 05. 2014 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnila náhradu vzniknutých trov.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v žalobnom návrhu, na základe prednesu právneho zástupcu žalobkyne, z predložených listinných dôkazov, úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty IES zo dňa 16. 05. 2003, výpisu čerpania, splátok a úhrad, úrokových sadzieb ECB, výpisu z obchodného registra, písomných vyjadrení a ďalších listinných a ostatných dôkazov, zistil tento skutkový stav:

Dňa 16. 05. 2003 žalobkyňa uzatvorila so žalovanou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. zmluvu o revolvingovom úvere č. 5304026667. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 15.000,- Sk (497,91 Eur).

Žalobkyňa tvrdila, že predmetná zmluva o úvere, na základe ktorej jej boli poskytnuté peňažné prostriedky, neobsahovala náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a súčasne sa v nej nachádzali viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Okrem iného v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokoch a iných poplatkoch a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Ďalej v predmetnej zmluve chýba akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle vtedy platnej a účinnej právnej úpravy za následok, že žalovaný v postavení veriteľa nemôže požadovať od žalobkyne (v postavení dlžníčky) zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako

odborne a právne znalý dodávateľ služby vedomý. Ďalej poukázala na skutočnosť, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje vo svojej lícnej časti údaj, ktorý by sa týkal úrokov, o ktoré bude úver navýšený.

S poukazom na doterajšiu súdnu prax v analogických prípadoch, ako aj vzhľadom na absenciu zákonných údajov obsiahnutých v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, mal právny zástupca žalobkyne za to, že predmetný poskytnutý úver je nevyhnutné považovať za úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, resp. že žalovaný nemá nárok na úroky a poplatky ktoré neboli dojednané, žalovaný pri poskytnutí úveru nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver o ktoré mal byť úver navýšený.

V ďalšom žalobkyňa poukázala na listinný dôkaz označený ako splátkový kalendár, z ktorého vyplýva, že žalovanému zaplatila sumu 3.855,72 Eur (súčet všetkých kreditných operácií pod položkou „čiasťka celkom“) a to v období od 20. 08. 2003 do 25. 07. 2013. Pokiaľ žalobkyňa bol poskytnutý revolvingový úver na základe odkazovanej úverovej zmluvy vo výške úhrnom 2.773,76 Eur a reálne žalovanému zaplatila sumu 3.855,72 Eur, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 1.081,96 Eur. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že o skutočnosti, že žalovaný sa bezdôvodne na jej úkor obohatil, sa dozvedela až v mesiaci október 2014 od svojho právneho zástupcu počas súdneho sporu vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/175/2014. Na otázku sudcu smerujúcu na právneho zástupcu žalobkyne, prečo si táto uplatňuje z titulu vzniknutého „preplatku“ vo výške 1.081,96 Eur ako rozdiel z poskytnutej sumy a celkovo uhradenej sumy len čiastku 490,- Eur a nie celkový rozdiel, zástupca žalobkyne uviedol, že je to rozhodnutie jeho klientky a on ako právny zástupca ho rešpektuje.

Súd vo veci vydal dňa 29. 02. 2016 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s náležitým skutkovým aj právnym odôvodnením. Žalovaný sa podrobne vyjadril k otázke bezúročnosti a bez poplatnosti úverovej zmluvy, vyjadril sa k bezdôvodnému obohateniu na ktoré poukazovala žalobkyňa, pričom vzniesol námietku premlčania na sumy uhradené v rokoch 2002 - 2012.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu spotrebiteľskej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného ročnú percentuálnu mieru nákladov. RPMN odzrkadľujúca celkovú odplatu za poskytnutie úveru je referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s podobnými finančnými produktmi na trhu. V prípade ak údaj o RPMN v zmluve chýba, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalobca ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. Zároveň poukazuje na skutočnosť vyplývajúcu z platnej právnej úpravy, že v predmetnej úverovej zmluve chýbalo aj akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie spotrebiteľského úveru a aj z tohto titulu žalobca v postavení veriteľa nemôže požadovať od žalovanej zaplataenie nedojednaných úrokov a poplatkov (§ 4 ods. 5 citovaného zákona).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) citovaného zákona, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 citovaného zákona, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 6 ods. 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Smernica Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov (Ú. v. ES L 372, 31.12.1985, s.31).

Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania: článok 10 až 21 (Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23).

Smernica Rady 90/314/EHS z 13. júna 1990 o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb (Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59).

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s.29).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, 4.6.1997, s. 19).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s.1).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje Kódex Spoločenstva pre lieky na ľudskú spotrebu: články 86 až 100 (Ú. v. ES L 311, 28.11.2001, s. 67).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES s 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

Pomerne široká ochrana spotrebiteľom je garantovaná smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa spotrebiteľom predkladajú tak, že sú

predformulované a spotrebiteľ spravidla ich obsah nemení. Ak spotrebiteľ pri takejto zmluve neprijíma službu alebo nekupuje tovar na obchodnú činnosť alebo iné podnikanie, prináleží mu ochrana touto smernicou a nemusí ísť pritom o spotrebiteľský úver. Inými slovami povedané, ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami z úradnej moci súdu sa týka rozmanitých zmluvných vzťahov. Je všeobecnej povahy a jej aplikácia prichádza do úvahy vždy, ak daný vzťah neupravuje osobitná právna úprava, prípadne bude aplikované popri osobitnej právnej úprave. Jej aplikácia prichádza do úvahy najmä vtedy, ak osobitná právna úprava nerieši konkrétnu dielčiu otázku, bude to najmä vtedy, ak treba posúdiť, či konkrétna podmienka má alebo nemá charakter nekalej podmienky.

V súvislosti s implementáciou smernice č. 93/13/EHS treba dôsledne odlišovať problematiku a inštitút ochrany spotrebiteľa, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek zmluvný vzťah, ktorý sa uzavrie medzi spotrebiteľom a dodávateľom, od osobitného druhu spotrebiteľskej zmluvy. V každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, a to bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

Podľa článku 2 písm. b) smernice 93/113/EHS „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii.

Podľa ust. č. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Z obsahu zmluvy vyplýva, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, aj keď sa Zmluva o úvere spravuje Obchodným zákonníkom. Aj napriek uvedenému právny predchodca žalobcu požíva ochranu spotrebiteľa vzhľadom na zhora citované smernice.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia rozhodcovskej doložky spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Je však nutná brať na zreteľ čl. 8 smernice 93/13/EHS, podľa ktorého členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa, a tiež rozsudku súdneho dvora Európskej únie vo veci C-484/08 Caja de Aorros v Monte de Piedad de Madrid, v ktorom súdny dvor riešil práve výklad výnimky zo smernice týkajúcej sa ceny plnenia, ktorým judikoval, že čl. 4 ods. 2 a čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa musia vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá umožňuje súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami, či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne. Článok 2 ES, článok 3 ods. 1 písm. g) ES a článok 4 ods. 1 ES nebránia takému výkladu článku 4 ods. 2 a článku 8 smernice, podľa ktorého členské štáty môžu prijať vnútroštátnu právnu úpravu umožňujúcu súdne preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok týkajúcich sa definície hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti medzi cenou a odmenou na jednej strane a službami či tovarmi poskytnutými v protihodnote na strane druhej, aj keď sú tieto podmienky formulované jasne a zrozumiteľne.

Podľa § 1 ods. 1 zákona NS SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy „tento zákona upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsobom výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 citovaného zákona „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona „zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“.

Podľa § 7 ods. 1 tohto zákona „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru“.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch „ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok".

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného ku dňu 06. 07. 2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálne miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty zo dňa 16. 05. 2003 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a z toho dôvodu súd považoval poskytnutý úver za úver bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania voči nároku žalobkyne za obdobie rokov 2002-2012, súd dáva do pozornosti prvý procesný úkon žalobkyne, ktorá v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6C/175/2014 vzniesla vzájomný návrh voči v tom čase označenému žalobcovi (v tomto spore žalovanému) a to dňa 25. 11. 2014 v rámci svojho procesného podania v časti označenej ako vzájomný návrh. Na základe uvedeného súd považoval premlčaný nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia len vo vzťahu ku splátkam ktoré realizovala reálne do dňa 20. 11. 2011. Splátky ktoré uhradila reálne v období od 07. 12. 2011 do 15. 05. 2014, neboli vznesenou námietkou premlčania žalovaným dotknuté, pretože išlo o platby realizované žalobkyňou v rámci plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. V uvedenom období od 07. 12. 2011 do 15. 05. 2014 žalobkyňa zaplatila žalovanému úhrnom sumu 858,83 Eur. Bolo už len na vôli žalobkyne. Či si uplatní celú túto sumu, alebo len ňou požadovanú čiastku 490,- Eur. Poslednú splátku žalobkyňa realizovala dňa 15. 05. 2014, preto si dôvodne uplatnila voči žalovanému úrok z omeškania odo dňa nasledujúcom po tomto dni, teda od 16. 05. 2014. V súlade so zákonným ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., kedy v zmysle sadzobníka úrokových sadzieb ECB bola výška úroku z omeškania definovaná hodnotou 5,25 % ročne.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie, mal súd za to, že nárok žalobkyne v časti uplatnenej sumy 490,- Eur voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného

obohatenia je dôvodný, ide o sumu ktorá sa týka obdobia v rámci plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a preto súd žalobe v celom uplatnenom nároku vyhovel.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní jej zo zákona náleží náhrada trov konania a právneho zastúpenia v zmysle § 142 ods. 1 OSP v spojení so zákonným ustanovením § 149 ods. 1 OSP. Žalobkyňa ako spotrebiteľ bola v predmetnom súdnom konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku, iné priame trovy konania si voči žalovanému neuplatnila. Z tohto dôvodu súd žalobkyni priznal len náhradu uplatnených trov právneho zastúpenia za poskytnutú službu právnej pomoci advokátom vo výške 386,66 Eur s DPH (5 úkonov právnej pomoci po 33,20 Eur, jedno meritórne podanie vo výške 16,60 Eur, 2-krát režijný paušál po 8,04 Eur, 1-krát režijný paušál vo výške 8,39 Eur a 3-krát režijný paušál vo výške 8,58 Eur = 232,81 Eur bez DPH, + náhrada cestovného vo výške 32,21 Eur + náhradu za stratu času v deň pojednávania 16. 05. 2016 za 4 začaté polhodiny po 14,30 Eur = 57,20 Eur = spolu 322,22 Eur + 20 % DPH vo výške 64,44 Eur = spolu 386,66 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

- 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
- 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).